

Протопопов М.О., студент,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Годосієнко А.О., старший викладач

ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ КОНКУРСУ НА ПОСАДУ В СПЕЦІАЛІЗОВАНУ АНТИКОРУПЦІЙНУ ПРОКУРАТУРУ

Протягом всього періоду існування України як незалежної держави питання протидії корупції залишається одним із найбільш актуальних у діяльності органів державної влади.

Вплив системної корупції на суспільну свідомість протягом довгого часу призвів до втрати легітимності колишньої влади [3, с. 35]. Саме з цих причин протягом останніх років була створена система державних інституцій, що покликані боротися з корупцією в Україні.

Одне із провідних місць відведено Спеціалізованій антикорупційній прокуратурі. Спеціалізована антикорупційна прокуратура – це самостійний структурний підрозділ Генеральної прокуратури України, на який покладаються такі функції: здійснення нагляду за додержанням законів під час проведення досудового розслідування, яке здійснюється Національним антикорупційним бюро України; підтримання державного обвинувачення у відповідних провадженнях; представництво інтересів громадянина або держави в суді у випадках, передбачених цим Законом і пов'язаних із корупційними або пов'язаними з корупцією правопорушеннями.

Відповідно до ст. 8-1 Закону України «Про прокуратуру» призначення прокурорів Спеціалізованої антикорупційної прокуратури здійснюється її керівником за результатами відкритого конкурсу, який проводить конкурсна комісія у складі керівника Спеціалізованої антикорупційної прокуратури та визначених ним і Генеральним прокурором України осіб.

Склад комісії та порядок проведення нею відкритого конкурсу визначаються керівником Спеціалізованої антикорупційної прокуратури [1].

Призначення на адміністративні посади в Спеціалізовану антикорупційну прокуратуру здійснюється Генеральним прокурором України за результатами відкритого конкурсу. Організацію та проведення цього конкурсу із призначення на адміністративні посади здійснює особлива конкурсна комісія, до складу якої входять чотири особи, визначені Радою прокурорів України, та сім осіб, визначених Верховною Радою України.

Закон встановлює обов'язковість відкритого конкурсу як на посади керівників, так і прокурорів Спеціалізованої антикорупційної

прокуратури, проте, якщо у першому випадку конкурс проводиться одинадцятьма особами за переважної більшості представників громадськості, то у другому – всі члени комісії призначаються представниками прокуратури.

Однією з вимог до проведення конкурсу є: проведення конкурсу з наданням можливості участі у ньому особам, які на момент його проведення не працюють у системі.

Однак питання щодо дотримання цієї вимоги вбачається дискусійним: з огляду на те, що ієрархічно нижчими підрозділами Спеціалізованої антикорупційної прокуратури є не місцеві, а регіональні прокуратури, на кандидатів на ці посади поширюється норма ч. 2 ст. 23 Закону України «Про прокуратуру»: стаж роботи на посаді прокурора повинен бути не менший трьох років. Аналогічно – на посади антикорупційних прокурорів, що прирівнюються до посад у Генеральній прокуратурі України, прокурорський стаж має становити п'ять років.

Конкурс на зайняття адміністративних посад у Спеціалізованій антикорупційній прокуратурі проводиться публічно, що надає широкі можливості громадського контролю: з вільним доступом представників засобів масової інформації, журналістів на засідання конкурсної комісії та ін.

Відповідно до п. 3-1 Перехідних положень Закону України «Про прокуратуру» для Спеціалізованої антикорупційної прокуратури встановлено додаткові обмеження щодо прокурорської діяльності: на службу до її підрозділів не можуть бути прийняті особи, які протягом п'яти років до дня набрання чинності цим Законом працювали (проходили службу), незалежно від тривалості, у спеціально уповноважених підрозділах по боротьбі з корупцією в органах прокуратури, Міністерства внутрішніх справ України, податкової міліції, Служби безпеки України, Військової служби правопорядку у Збройних Силах України та митних органах. Метою цього додаткового положення є недопущення до першого конкурсу на призначення у Спеціалізовану антикорупційну прокуратуру кандидатів, які неефективно працювали у подібних структурах раніше. Проте непродумане формулювання призвело до результату, протилежного очікуваному: за словами одного із реформаторів прокуратури України Д. Сакварелідзе, це не дозволило допустити до конкурсу представників Генеральної інспекції (управління з розслідування у кримінальних провадженнях стосовно працівників прокуратури та інформаційної безпеки) Генеральної прокуратури України, що була утворена лише у травні 2015 року та укомплектована особами, які є сторонніми для прокурорської системи [2, с. 57-60].

Отже, взагалом проведення конкурсу здійснюється на засадах рівності та відкритості, але все ж таки існують недоліки як в проведенні самого конкурсу так і у вимогах до кандидатів.

Література

1. Про прокуратуру: Закон України станом на 05.01.2017 р. № 1789-VIII // Відомості Верховної Ради України. – 2016. – № 7-8. – Ст. 50.
2. Вандін Є. Особливості підбору персоналу спеціалізованої антикорупційної прокуратури / Є. Вандін // Науковий часопис Національної академії прокуратури України. – 2015. – № 4. – С. 56-63.
3. Лавренюк Ю.Ф. Пріоритетні напрями антикорупційної політики України / Ю.Ф. Лавренюк // Державне управління. – 2014. – № 1(1). – С. 35-37.

УДК 343 (043.2)

Сай Р.Є., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет,
Науковий керівник: Логвиненко А.О., асистент

ЗЛОЧИНИ У СФЕРІ НЕЗАКОННОГО ОБІГУ НАРКОТИЧНИХ ЗАСОБІВ ТА ЇХ ПОПЕРЕДЖЕННЯ

Одним із найнебезпечніших наслідків вживання наркотиків стала наркозалежність та наркозлочинність. Наркозлочинність можна поділити на основні дві групи: злочини, що вчиняються у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів і прекурсорів, тобто в операціях з ними, які передбачені у розділі XIII Кримінального кодексу України, та інші види злочинів різної спрямованості та галузевої належності, що вчиняються у стані наркотичного збудження (сп'яніння) під впливом вживання наркотиків.

Кримінальна відповідальність за ці злочини настає згідно з міжнародними правовими договорами України, які передбачають обов'язки держав переслідувати осіб, звинувачених в незаконному обігу предметів, що становлять підвищену небезпеку для здоров'я населення, в першу чергу наркотичних засобів. До них відносяться Єдина конвенція про наркотичні засоби 1961 р., Конвенція про психотропні речовини 1971 р. Конвенція ООН про боротьбу проти незаконного обігу наркотичних засобів і психотропних речовин 1988 р.

Проблематика незаконного обігу наркотичних засобів в Україні і в світі, є багатоаспектною і набувають все більшої актуальності. Розповсюдження їх створюють загрозу здоров'ю населення, негативно впливають на демографічну ситуацію в світі і на стабільність в державі. Вже зараз відзначається серйозний вплив споживання на нові покоління, оскільки їх основний удар припадає на молодь (80% їхніх споживачів становлять молоді люди у віці до 25 років). Спостерігається суттєве зниження якості фізичного, психічного і морального здоров'я населення України, його репродуктивних можливостей[1,с.340].